

عنوان مقاله:

کاربرد مدل تحلیل خوشهای در تحلیل فضایی اکوتوریسم (مطالعه موردی: اکوتوریسم سیستان)

محل انتشار:

فصلنامه علوم محیطی، دوره 7، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

اصغر ضرابی - گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان

سعید موحدی - گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان

حمیدرضا رخشانی نسب - دانشجوی دوره دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

رویکرد به اکوتوریسم به عنوان یک الگوی فضایی امروزه دامنه وسیعی یافته است. اکوتوریسم از نظر زیست محیطی موجب حفظ محیط زیست و از نظر اقتصادی، پویایی اقتصاد جوامع محلی را با ایجاد اشتغال و درآمد سبب میشود. بر این اساس، شناسایی قابلیت‌ها و راهکارهای توسعه طبیعت گردی در نواحی مختلف جغرافیایی از اهمیت اساسی برخوردار است. در این راستا، پژوهش حاضر به ارزیابی و سطح بندی پتانسیل‌های طبیعت گردی سیستان میپردازد. این پژوهش با هدف سنجش میزان جذابیت فضاهای اکوتوریستی سیستان؛ ضمن شناسایی قابلیت‌های توسعه فضایی اکوتوریسم، راهکارهای تقویت جریان اکوتوریسم را در سطح ناحیه ای اولویت بندی و است « توصیفی، تحلیلی و پیمایشی » مشخص مینماید. روش انجام پژوهش به شیوه « تحلیل خوشه ای » که با استفاده از ۱۴ شاخص و با بهره گیری از مدل سلسله مراتبی انجام شده است. یافته های پژوهش نشان میدهد که چاهنیمه های سیستان، دریاچه هامون و کوه خواجه به علت برخورداری از پتانسیل- های نسبتا زیاد، از نظر جذب اکوتوریست در بالاترین سطح (فراجذاب) قرار دارند. سد کوهک، پارک جنگلی، رودخانه هیرمند، سد سیستان و سد زهک به دلیل عدم وجود قابلیت‌های فرهنگی، امکانات اقامتی و آب سالم و گوارا در سطح دوم (میانجذاب) قرار گرفته و نهایتا چشمانداز بیابانی سیستان به علت فقر منابع طبیعی، محدودیت جذابیت‌های پیرامونی، کمبود امکانات رفاهی و پایین بودن سطح دسترسی و امنیت در پایینترین سطح (فروجذاب) واقع شدهاند. بنابراین با در نظر داشتن قابلیت‌های توسعه هر فضا و فراهم نمودن امکانات و تسهیلات مورد نیاز، می توان به ترتیب فضاهای فروجذاب، میانجذاب و فراجذاب را در اولویت توسعه فضایی قرار داد.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، توسعه پایدار، گردشگری، مدل تحلیل خوشهای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1301826>

